ca pământul ºi locuitorii lui să se închine fiarei dintâi (*papalităþii*)… **Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei**" *(Apoc 13:11-14)*. Coarnele ca ale unui miel ºi vocea ca de balaur arată clar contrastul dintre mărturisirea ºi modul de a acþiona a acestei naþiuni. "**Vorbirea**" unui stat sunt hotărârile sale legale. Prin acestea principiile libertăþii ºi a păcii care sunt fundamentul politiciului guvernului sunt dezminþite. Profeþia că "**vorbeºte ca un balaur**" ºi "**va lucra cu toată puterea fiarei dintâi"** ne spune clar dinainte despre dezvoltarea spiritului de intoleranþă ºi persecuþie *(Apoc 12:13,17)* aºa după cum a fost descoperită la prima fiară (*papalitatea*). Afirmaþia fiarei cu două coarne: "**ºi făcea ca pământul ºi locuitorii lui să se închine fiarei dintâi**", ne arată că această naþiune *(SUA)* va folosi puterea ei pentru a obliga la ascultarea care omagiază papalitatea. Astăzi vedem

întradevăr cum SUA ºi Vaticanul lucrează împreună tot mai aproape făcând uz tot mai mult de influenþa lor mondială.

CHIPUL FIAREI

Cum biserica la început a fost coruptă, îndepărtânduse de la simplitatea Evangheliei ºi acceptând obiceiurile păgâne ºi ceremoniile, ºi-a pierdut spiritul ºi puterea lui Dumnezeu. Pentru a stăpânii spiritul oamenilor, biserica a căutat ajutorul puterii statului. **Urmarea a fost că papalitatea - o biserică care stăpânea puterea statului pentru împlinirea intenþiilor lor mai ales în pedepsirea ereticilor.** Pentru ca acum SUA să poată face un chip fiarei (*papalităþii*) trebuie ca puterea religioasă a acestei þări să stăpânească atât de mult statul încât acesta să poată fi folosit de biserică pentru realizarea intenþiilor sau scopurilor ei.

Decăderea spirituală care a adus biserica la început de a căuta ajutorul statului a pregătit calea pentru dezvoltarea papalităþii, fiarei. Pavel ne spune: "**…căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinþă, ºi de a se descoperi omul fărădelegii**" *(2 Tes 2:3-4)*. **Astfel va fi ºi astăzi descoperită în bisericile protestante care vor pregăti calea pentru chipul fiarei.**

În primul secol când miºcările ecumenice ale

bisericilor protestante care au luat amploare luptând pentru "**unitate cu orice preþ**" au sacrificat adevărurile limpezi ale Bibliei. În 1996, reformaþiunea lui Martin Luther a Bisericii Evanghelice contra Vaticanului, a fost declarată indirect ca fiind nevalabilă. **Ecumenismul** nu este altceva decât marea apostazie spirituală profeþită de Pavel.

Când bisericile conducătoare ale SUA se vor uni în punctele de doctrină pe care le au în comun pentru a influenþa statul, să susþină ºi să realizeze orânduirile lor, atunci America protestantă va face un "**chip**" Romei papale ºi va decreta pedeapsa civilă asupra celor de altă credinþă iar consecinþele vor fi inevitabile.

Chipul fiarei reprezintă astfel acea formă a protestantismului apostaziat care se va dezvolta atunci când bisericile protestante caută ajutorul statului pentru forþarea principiilor lor de doctrină. Urmările vor fi:

SEMNUL FIAREI

Fiara cu două coarne (SUA) va face "**ca toþi: mici ºi mari, bogaþi ºi săraci, slobozi ºi robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, ºi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei…**" *(Apoc 13:16,17)*.

"**Aici e înþelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei (Papalităþii). Căci este un număr de om; ºi numărul ei este: 666"** *(Apoc 13:18)*.

Omul care stă în vârful ierarhiei papalităþii (anticreºtine) nu este altul decât papa. **Titlul funcþiei sale oficiale** este: **"VICARIUS FILII DEI"**, adică "**Locþiitorul Fiului lui Dumnezeu."** *(Our Sunday Visitor 18/4/1915)*. În latină unele litere au valoare numerică. Dacă adunăm valoarea numerică corespunzătoare acestui titlu de funcþie, obþinem **numărul fiarei = 666.**

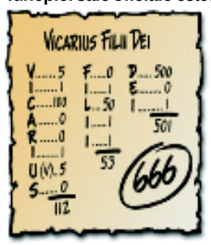

În timp ce o grupă de oameni acceptă semnul fiarei ºi se închină ei, există o altă grupă despre care se scrie: "…**aici este răbdarea sfinþilor, care păzesc poruncile lui Dumnezeu ºi credinþa lui Isus.**" *(Apoc 14:12)*. Diferenþa între adevărata ºi falsa închinare depinde direct de păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. Sigiliul lui Dumnezeu, sâmbăta, sabatul poruncii a IV-a, stă în directă opoziþie cu sfinþirea duminicii, semnul fiarei. Căci papalitatea consideră că schimbarea sabatului în duminică este semnul puterii sale din anul **364 d.H.** (*Catehismul de P. Geiermann).*

Cel care păzeºte conºtient poruncile lui Dumnezeu schimbate de papalitate, laudă astfel acest sistem anticreºtin ºi se ridică contra lui Dumnezeu.

Cu toate acestea mulþi creºtini în toate bisericile păzesc duminica ºtiind că prin aceasta ei sărbătoresc sabatul poruncii a IV-a a lui Dumnezeu. Dumnezeu acceptă intenþia sinceră a lor ºi buna credinþă ºi trece cu vederea **vremile de neºtiinþă** *(Fapte 17:30)*. Dar când **se va introduce legea păzirii duminicii de mult planificată de Noua Ordine Mondială din America** ºi lumii îi va fi explicată obligaþiile faþă de **adevăratul sabat,** atunci toþi acei care vor primii conºtient **semnul fiarei**, nu vor mai avea nici un har din partea lui Dumnezeu ci vor suferi moartea veºnică *(Apoc 14:9-11)*. Controlul total al omenirii în domeniul religios ºi politico-economic este planificat de ani încoace de către consiliul mondial al bisericilor din Geneva în colaborare cu guvernele anterioare ºi ONU în New York. Scopul acestei noi ordini mondiale este să creeze o **"Religie Mondială" nebiblică** pentru toþi oamenii ºi să realizeze un **"Guvern Mondial."** Acest plan este adeverit de miºcarea ecumenică, de multele călătorii ale papei înspre reprezentanþii guvernamentali precum ºi de eforturile generale mondiale de globalizare.

TALON DE COMANDĂ

Aflaþi mai multe despre uimitoarele profeþii ale Bibliei. Învăþaþi să-L cunoaºteþi pe Isus Hristos ca Mântuitor al vostru personal. **Totul gratuit**.

❑ CURS BIBLIC PRIN CORESPONDENȚĂ

După începerea cursului biblic prin corespondentă, vă oferim gratuit cartea „Tragedia Veacurilor", care a fost tradusă în 150 de limbi ºi care coaþine descoperiri zguduitoare cît ºi prognoze încurajatoare despre viitorul nostru.

DECIZIE

Evenimentele ºi catastrofele din lume se vor înrăutăţi tot mai mult până la a doua venire a lui Hristos. Această lume păcătoasă ºi faptele ei nelegiuite vor trece, dar Dumnezeu "**voieºte ca toţi oamenii să fie mântuiţi ºi să vină la cunoºtinţa adevărului.**" "**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţa veºnică.**" (1 Tim 2:4; Ioan 3:16). Contrar disperării pe care lumea o promite, Dumnezeu are un viitor luminos pentru acei care I-au fost credincioºi aici pe pământ: "**Apoi, am văzut un cer nou ºi un pământ nou; pentru că cerul dintâi ºi pământul dintâi pieriseră… El va ºterge orice lacrimă din ochii lor. ªi moartea nu va mai fi. Nu vor mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut… "Iată, Eu fac toate lucrurile noi**" (Apoc 21:1,4,5). Aceste cuvinte nu transmit doar speranţă pentru viitor ci dau chiar aici pace ºi siguranţă sufletului.

Judecata se ţine acum în ceruri. Curând - nimeni nu ºtie cât de curând - cazul **fiecăruia** va fi judecat. Când se încheie judecata de cercetare, atunci destinul tuturor va fi hotărât pentru viaţă sau pentru moarte. Timpul de probă se încheie puţin înainte de arătarea Domnului pe norii cerului. Atunci se va pronunţa sentinţa: "**Cine este nedrept, să fie nedrept ºi mai departe; cine este întinat, să se întineze ºi mai departe**" (Apoc 22:11). De aceea acum mai mult ca altădată, fiecare să i-a în considerare îndemnul: "**Astăzi, dacă auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inimile**" (Evrei 3:7).

Isus a murit pe crucea de la Golgota ºi pentru păcatele tale pentru a-ţi deschide drumul către un viitor glorios. Astăzi încă poţi să vi la Isus ºi să îţi mărturiseºti păcatele tale Lui ºi să începi o nouă viaţă în ascultare de poruncile Lui. **Atunci Isus este apărătorul tău în judecata lui Dumnezeu.**

▸▸ PROFEȚIA ȘI ISTORIA LUMII ◂◂

Astăzi semnele timpului anunţă că stăm în pragul marilor ºi solemnelor evenimente. În lumea noastră totul este în miºcare. În faţa ochilor noºtri se împlinesc evenimentele profeţite de Isus Hristos care trebuie să aibă loc înainte de a doua Lui venire. **"Veţi auzi de războaie ºi veºti de războaie… un neam se va scula împotriva altui neam… pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete ºi ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor"** (*Mat 24:6-8*). Prezentul ºi viitorul este de mare interes pentru toţi oamenii. Astăzi tot mai mulţi oameni recunosc că ceva măreţ ºi decisiv se pune la cale ºi că lumea stă în faţa unei crize groaznice. Zilnic ºtirile sunt din ce în ce mai pline de imagini catastrofale ºi violenţă de orice fel. Isus însuºi spune dinainte că în timpul sfârºitului "…**pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri cari nu vor ºti ce să facă. Oamenii îºi vor da sufletul de groază, în aºteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ**…" *(Luca 21:25-26; 2 Petru 3:3-4).*

UIMITOAREA PROFEȚIE DESPRE MARILE IMPERII MONDIALE

În Biblie, în mod deosebit în cartea "Daniel" *(Dan)* ºi în "Apocalipsa" *(Apoc)* ne sunt clar prezise multe evenimente istorice dar ºi actuale. O cercetare amănunţită a acestor cărţi ne permite să recunoaºtem intenţia lui Dumnezeu în istoria popoarelor ºi ne ajută să înţelegem adevăratul sens al vieţii ºi planul de mântuire în fiul Său Isus Hristos.

Cu 2600 de ani în urmă a fost profeţit prin profetul Daniel ridicarea ºi dezvoltarea marilor imperii mondiale ºi anume: **Babilonia, Medo-Persia, Grecia ºi Roma**, până la **Europa zilelor noastre**. Într-un vis profetul a văzut o statuie, iar părţile corpului ei simbolizând derularea exactă a acestor imperii mondiale: "**…capul chipului acestuia era de <u>aur curat</u>; pieptul ºi braţele îi erau de <u>argint</u>; pântecele ºi coapsele îi erau de <u>aramă</u>; fluierele picioarelor, de <u>fier</u>; picioarele, <u>parte de fier ºi parte de lut</u>**" *(Dan 2:32-33)*. Aceste mari imperii mondiale ºi deosebitele semne de identificare au fost arătate profetului simbolic ca animale de pradă. "**Aceste patru fiare mari sunt patru împăraţi, care se vor ridica pe pământ**" *(Dan 7:17)*. Iar ele ridicându-se ca "**patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare**" *(Dan 7:2)*. În Apoc 17:15 ne este arătat că "**apa**" = "**noroade, gloate, neamuri ºi limbi**". "**Vânturile**" sunt un simbol al **războiului** *(Ieremia 4:11-16).* Cele patru vânturi ale cerului care bat pe marea cea mare reprezintă groaznicele cuceriri prin care aceste imperii ºi-au obţinut puterea.

Dan 7:4 **Cea dintâi semăna cu un leu ºi avea aripi de vultur.**

BABILON

Capul de aur ºi leul *(un simbol îndrăgit al babilonienilor*) reprezintă **Imperiul Babilonian (608-538 î.Hr.)** Aripile de vultur sunt semnele de identificare a războaielor rapide de cucerire conduse de Nabucadneţar.

Dan 7:5 **A doua fiară era ca un urs ºi stătea într-o rână; avea trei coaste în gură.**

MEDO-PERSIA

În anul **538 î.Hr.** s-a ridicat **dublul imperiu al mezilor ºi al perºilor.** Cele trei coaste reprezintă trei ţări cucerite: *Lidia, Babilonia ºi Egiptul*. Perºii erau mai puternici decât mezii ºi au domnit mai mult. (*vezi că ursul era ridicat într-o rână.*)

Dan 7:6 **O alta ca un pardos, care avea pe spate 4 aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea ºi 4 capete.**

GRECIA

Rapiditatea uimitoare a războaielor de cucerire (*vezi 4 aripi*) sub **Alexandru cel Mare** i-au adus pe greci să domine lumea în **331 î.Hr**. După moartea lui Alexandru, imperiul a fost împărţit celor 4 generali în 4 părţi: Macedonia, Tracia, Siria ºi Egipt (*Vezi 4 capete*).

Dan 7:7 **O a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare ºi de pu-ternică; avea niºte dinţi mari de fier, mânca, sfărâma, ºi călca în picioare ce mai rămânea ºi avea 10 coarne".**

IMPERIUL ROMAN

În anul **168 î.Hr.** romanii au fondat al 4-lea imperiu mondial pe pământ. Datorită duritităţii ºi intoleranţei faţă de celelalte popoare pe care le-au dominat, acest imperiu a fost considerat în istorie ca "**Roma de fier".** (*Vezi picioarele de fier a statuii ºi dinţii de fiară.*)

Dan 7:24 **Cele 10 coarne, înseamnă că din împărăţia aceasta se vor ridica 10 împăraţi.**

EUROPA

Prin **popoarele migratoare** în **351-446 d.Hr.** Imperiul Roman se destramă în 10 ţări europene (*vezi 10 degete la picioare ºi 10 coarne*). Coarnele crescute despărţit ºi neunirea fierului cu lutul a celor 10 degete la picioare, reprezintă imposibilitatea unirii Europei.

O PUTERE MONDIALĂ DEOSEBITĂ

Profetul a văzut că în Europa se va ridica o altă putere. "**M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, ºi iată că un alt corn mic a ieºit din mijlocul lor**" *(Dan 7:8)*. Această putere are următoarele semne de recunoaºtere:

1. CREªTE ÎNTRE CELE 10 COARNE *(Dan 7:8)*

Papalitatea (**508 d.Hr**) a fost un "corn mic" care a crescut în Europa în vremea celor 10 triburi germanice.

2. TREI COARNE AU FOST SMULSE *(Dan 7:8)*

Herulii, Vandalii ºi **Ostrogoţii** s-au opus dominaţiei "cornului cel mic" ºi au fost **"smulºi"** adică, total distruºi.

3. ESTE CU TOTUL DEOSEBIT DE COARNELE PRECEDENTE *(Dan 7:24)*

Papalitatea a fost diferită, fiind o legătură între biserică ºi stat în care biserica a dominat.

4. VA FI MAI MARE DECÂT CELELALTE COARNE *(Dan 7:20)*

În timp scurt papalitatea a crescut devenind întradevăr o putere mondială. Oamenii au fost adesea convertiţi cu forţa la credinţa catolică *(Cruciadele)*. Peste multe secole regii ºi împăraţii Europei au trebuit să se plece umiliţi ºi să se supună deciziilor papilor.

5. ESTE UZURPATOR ªI ROSTEªTE HULE ... *(Dan 7:25)*

"Se va ridica împotriva Domnului domnilor" (*Dan 8:25).* **"Potrivnicul, care se înalţă mai presus de tot ce se numeºte "Dumnezeu", sau de ce este vrednic de închinare. Aºa că se va aºeza în templul lui Dumnezeu, dânduse drept Dumnezeu"** *(2 Tes 2:3-4)*. Toate aceste trei citate biblice descriu aceea ºi putere, care în timp ce se pretinde a fi creºtină are o conduită anticreºtină. Următorul citat ne permite să înţelegem până la ce grad dumnezeul papă huleºte adevărul: "*Noi posedăm pe acest pământ locul Atotputernicului Dumnezeu.*" Enciclopedia papei Leo XIII din 20 VI 1894. Chiar ºi numirea papilor ca "*Sfântul părinte,*" este o hulă contra lui Dumnezeu. Isus ne avertizează în *Mat 23:9*: "**ªi <Tată> să nu numiţi pe nimeni pe pământ, pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.**" Cu toate aceste cuvinte clare ale Bibliei, de-a lungul secolelor, papii ºi-au pretins infailibilitatea pe care numai Dumnezeu o are *(Apoc 15:4)* ºi chiar au îndrăznit să pretindă că iartă păcatele, ceea ce numai Dumnezeu poate *(Luca 5:21)*.

6. SE VA LUPTA CU SFINŢII ªI ÎI VA OMORÎ (*Dan 7:25; Apoc 13:7*)

Cruciadele, procesele cu ereticii, camerele de tortură ale inchiziţiei ºi rugurile sunt cunoscute ca fiind capitolele întunecoase ale papalităţii. Istoricul W.H. Lecky scrie:

"*Această biserică a Romei a vărsat mai mult sânge nevinovat decât oricare altă instituţie care a existat în omenire." Acest lucru este indiscutabil pentru orice cunoscător competent al istoriei… Este imposibil să îţi formezi o concepţie completă a victimelor ei: (cca 50 de milioane).*

Este absolut sigur că nici o putere de imaginaþie nu poate să îºi dea seama de suferinþele lor" (Romanismul în Europa Vol.2 Pg.32).

7. SE VA ÎNCUMETA SĂ SCHIMBE VREMILE ªI LEGEA (Dan 7:25)

Schimbările calendaristice după care ne ghidăm astăzi (*calendarul gregorian)* au fost făcute de papalitate Ea a schimbat ºi poruncile lui Dumnezeu: **porunca a II-a** a Legii lui Dumnezeu, care interzice închinarea la icoane, a fost îndepărtată în catehismul catolic. **Porunca a IV-a** care cere închinarea ºi sfinþirea zilei biblice de odihnă, **Sabatul zilei a ºaptea**, a fost schimbată cu duminica care îºi are originea în păgânа închinare la soare. În loc de Sâmbătă, Sabat, după **porunca a IV-a** *(Exod 20:8-11; Isaia 56:2-7)*, duminica a fost instituită ca zi de odihnă, zi care **niciodată** nu a fost poruncită de Dumnezeu ºi **nici** Isus sau apostolii nu au păzit-o *(Luca 4:16; Mat 24:20; Fapt 13:42-44)*.

8. VA STĂPÂNI O VREME, 2 VREMI, ªI O JUMĂTATE DE VREME (Dan 7:25)

În calcularea timpului biblic un an (o vreme) este de 360 de zile. Calculând de asemenea 3 1/2 ani = **1260 zile**. Dar **o zi profetică** reprezintă **un an literal** *(Ezechiel 4:6; Numeri 14:34)*. Astfel ne dă timpul de supremaþie a "cornului cel mic" **de 1260 de ani.** Această perioadă de timp începe cu decretul lui Iustinian ºi de asemenea cu biruinþa generalului Beli-zare asupra Ostrogoþilor în anul **538 d.Hr.** ºi se sfârºeºte în **1798 d.Hr.** cu luarea papei în captivitate ºi declararea Romei ca republică de către forþele franceze sub Napoleon. *(Mai multe detalii în cartea "Marea Luptă," oferită în talon).*

TIMPUL JUDECĂŢII

"**Apoi va veni judecata...**" *(Dan 7:26)*. Daniel a văzut că: "**...s-au aºezat niºte scaune de domnie. ªi un Îmbătrânit de zile a ºezut jos. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, ºi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a þinut judecata ºi s-au deschis cărþile**" *(Dan 7:9-10)*. Astfel i-a fost arătată lui Daniel într-o viziune marea ºi solemna zi în care caracterul ºi viaþa fiecărui om vor fi examinate de marele Judecător al întregii lumi.

Se spune că: "**niºte cărþi au fost deschise.**" Ioan explică mai departe: "**ªi a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieþii. ªi morþii au fost judecaþi după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărþile acelea"** *(Apoc 20:12)*. Cărþile cerului cu numele *(Luca 10:20)* ºi faptele *(Mat 12:36-37)* oamenilor vor hotărî deciziile judecăþii. Toate intenþiile secrete ºi motivele vor apărea fără greºeală în registru căci "**Domnul va scoate la luminã lucrurile ascunse în întuneric, ºi va descoperi gândurile inimilor"** *(1 Cor 4:5)*, **"ªi va aduce orice faptă la judecată, ºi judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău**" *(Eclesiastul 12:14)*.

Cele 10 porunci sunt în judecata lui Dumnezeu (Iacob 2:10)

Când cărþile vor fi deschise, întreaga viaþă a tuturor celor care au crezut în Isus va fi cercetată de Dumnezeu. "**Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. ªi dacă începe cu noi, care va fi sfârºitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?**" *(1 Petru 4:17)*. Judecata celor nelegiuiþi este deosebită ºi separată de această lucrare care va avea loc mai târziu. Hristos *(Ioan 5:22)* începe cercetarea fiecăruia, prima dată cu cei care au trăit primii pe pământ ºi trece de la o generaþie la alta mai departe încheind cu cei care sunt în viaþă. Fiecare nume va fi menþionat. Cazul fiecăruia va fi cercetat cu exactitate. Nume vor fi acceptate ºi nume vor fi respinse. Legea lui Dumnezeu este măsura cu care este măsurat, la judecată, caracterul oamenilor. Apostolul Pavel declară: "**Toþi cei ce au păcătuit fără lege vor pieri fără lege ºi toþi cei ce au păcătuit având lege, vor fi judecaþi după lege**" *(Romani 2:12-16)*. Dacă se găsesc la unii păcate de care nu s-au căit ºi care nu sunt iertate, atunci numele lor vor fi ºterse din cartea vieþii. "**Domnul a zis lui Moise: <Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi ºterge din cartea Mea>"** *(Exod 32:33)*. În dreptul numelor acelora care într-adevăr s-au căit de păcate *(Prov. 28:13)* ºi care L-au primit pe Isus ca Mântuitor personal va fi scris iertat *(Fapte 16:30,31)* ºi rămân scriºi în cartea vieþii. Ca ei să aibă parte de neprihănirea lui Hristos *(1 Ioan 2:29)* ºi caracterul lor să fie în armonie cu Legea lui Dumnezeu, păcatelor lor vor fi ºterse, iar ei vor fi declaraþi a fi vrednici de viaþa veºnică, căci Domnul spune: "**Eu, Eu îþi ºterg fărădelegile, pentru Mine, ºi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale**" *(Isaia 43:25)*. Aceºtia vor avea parte de învierea celor dreþi deoarece Biblia spune clar: "**Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viaþă**" *(Ioan 5:29; 1 Tes 4:14-16)*. Isus clarifică prin profetul Ioan: "**Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi ºterge nicidecum numele din cartea vieþii ºi voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu ºi înaintea îngerilor Lui**" *(Apoc 3:5)*. Această mijlocire a lui Hristos pentru oameni în faþa tronului Tatălui Său în ceruri *(Evrei 8:1)* este tot atât de importantă ca ºi planul de mântuire adusă la îndeplinire prin moartea Lui pe cruce *(Evrei 9:24)*. Isus a deschis drumul spre tronul Tatălui. Prin El poate oricine, care crede, să vină la El să se înfăþiºeze înaintea lui Dumnezeu: **"Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare ºi să găsim har, pentru ca să fim ajutaþi la vreme de nevoie"** *(Evrei 4:16)*. Isus intervine pentru noi datoritã mâinilor sale rănite ºi trupului Său lovit ºi spune tuturor celor care vor Să-l urmeze: **"Harul Meu îþi este de ajuns"** *(2 Corinteni 12:9)*. "**Luaþi jugul Meu asupra voastrã**, (*10 porunci)* **ºi învăþaþi de la Mine, căci Eu sunt blând ºi smerit cu inima; ºi veþi găsi odihnã pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, ºi sarcina Mea este uºoarã"** *(Matei 11:29-30)*.

De îndată ce conºtiinþa este trezită prin lucrarea Duhul Sfânt vom începe să înþelegem ceva din puterea, vina ºi suferinþa păcatului ºi atunci vom începe să-l urâm. Vom deveni conºtienþi că păcatul ne-a despărþit de Dumnezeu ºi că noi suntem în robie ºi în puterea celui rău. Cu cât ne forþăm mai mult să ne eliberăm, cu atât mai mult vom recunoaºte slăbiciunile noastre. Motivele ºi inima noastră sunt necurate. Vedem că viaþa noastră este plină de egoism ºi păcate. Începem să dorim iertare, curăþire ºi eliberare. Ce putem noi face pentru a veni în armonie cu Dumnezeu? Avem nevoie de siguranþă, iertarea cerului, pace ºi iubire în inimile noastre. Aceste lucruri nu pot fi cumpărate cu bani înþelepciune ºi pricepere ºi nici nu pot fi moºtenite, dar Dumnezeu ni le oferă gratuit, "**fără bani ºi fără plată!**" *(Isaia 55:1)*. Ele ne aparþin nouă când noi ne întindem mâinile ºi le primim, căci aºa zice Domnul: "**De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada**" *(Isaia 1:18)*. "**Vă voi da o inimă nouă, ºi voi pune în voi un duh nou**" *(Ezechiel 36:26)*. Noi ne-am mărturisit păcatele noastre ºi ne-am decis să începem o viaþă nouă cu Dumnezeu, de aceea putem veni la El ca El să ne ºteargă păcatele dându-ne o inimă nouă. "**Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios ºi drept, ca să ne ierte păcatele ºi să ne curăþească de orice nelegiuire." "Cine îºi ascunde fărădelegile, nu propăºeºte, dar cine le mărturiseºte ºi se lasă de ele, capătă îndurare"** *(1 Ioan 1:19; Pilde 28:13)*. Noi putem fi convinºi că va face acesta pentru că El a promis-o. Aceasta este învăþătura pe care Isus a predicat-o în viaþa Sa pe pământ. Căci darul promis al lui Dumnezeu este proprietatea noastră imediat ce noi Îl acceptăm prin credinþă. Noi nu putem prin noi înºine să ne pocăim de păcatele trecute, nu putem să ne reînnoim inima ºi nu este în puterea noastră proprie să tindem spre sfinþire *(Ieremia 13:23; Efeseni 2:8)*. Dar Dumnezeu a promis că El va face aceasta prin Hristos. Noi trebuie să credem această promisiune. Noi trebuie să mărturisim păcatele noastre lui Dumnezeu ºi să Îi servim. Îndată ce vom face aceasta, El îºi va împlini promisiunile. Isus va fi avocatul tău care va interveni înaintea lui Dumnezeu pentru tine. "**Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispăºire pentru păcatele noastre ºi nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi"** *(1 Ioan 2:1-2)*.

ULTIMA SOLIE A HARULUI

Dan 2:34 **"...ºi s-a dezlipit o piatrã... a izbit picioarele ºi le-a făcut bucăþi."**

În timp ce oamenii vor încerca să unească naþiunile Europei ºi în lume catastrofele ºi războaiele se înmulþesc, profetul Daniel a văzut cum o piatră a lovit picioarele chipului ºi l-a distrus. Această piatră înseamnă **revenirea lui Isus Hristos** *(Dan 2:35; Psalm 18:32)*. Hristos va reveni curând ºi va fi văzut de toþi oamenii pe norii cerului *(Apoc 1:7)*. Pentru a ajuta omenirea să se pregătească pentru aceste evenimente ºi pentru a putea sta la judecată, în iubirea Lui, Dumnezeu avertizează oamenii prin ultima solie a harului care se găseºte în Apocalipsa 14:

PRIMA SOLIE ÎNGEREASCĂ

"**Temeþi-vă de Dumnezeu ºi daþi-l slavă, căci a venit ceasul judecăþii Lui; ºi închinaþi-vă Celui ce a făcut cerul ºi pământul, marea ºi izvoarele apelor!"** (*Apoc 14:6-7)*.

Prima solie îngerească ne cere să ne închinăm lui Dumnezeu. Trăim într-un timp înainte celei de a 2-a veniri a lui Hristos, timp în care "**are loc judecata**" în ceruri. Mai departe li se cere oamenilor să se închine lui Dumnezeu ca ºi Creator al cerurilor ºi al pământului. Cu toate aceste cerinþe, mulþi oameni cred până astăzi în nedovedita teorie a evoluþiei. Dumnezeu permite oamenilor să recunoască frumuseþea ºi minunata ordine, minunatele porunci ºi legi din natură pe care El le-a dat ºi care nu au apărut la voia întâmplării. *(Rom 1:20-21)*. El aminteºte oamenilor că El este Dătătorul tuturor darurilor ºi că El merită iubirea ºi închinarea noastră. Adevărata iubire ºi închinare înseamnă să păzeºti poruncile Lui. *(10 porunci în Exod 20:1-17)*. "**Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui.**" ºi "**Dacă cineva îºi întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar ºi rugăciunea lui este o scârbă."** (*1 Ioan 5:3; Prov. 28:9*). Una din cele 10 porunci ne îndrumă direct la Creator. Porunca a IV-a spune: "**Adu-þi aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinþeºti... Căci în ºase zile a făcut Domnul cerurile, pământul ºi marea, ºi tot ce este în ele, iar în ziua a ºaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă ºi a sfinþit-o**" (*Exod 20:8-11).*

SABATUL, SIGILIUL LUI DUMNEZEU

Porunca a IV-a este singura dintre cele zece care menþionează numele, titlul ºi teritoriul de guvernare a dătătorului legii, prin a cărei atotputernicie a fost dată legea. De aceea ea conþine "***sigiliul lui Dumnezeu***" Sabatul nu a fost dat doar poporului evreu ci el este un monument al creaþiunii *(Gen 2:1-3)*. Această zi trebuie comemorată întotdeauna cu mulþumire ºi respect faþă de Creator. "**Adu-þi aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfinþeºti**". Păzirea sabatului este un semn al credincioºiei către adevăratul Dumnezeu. "**Sfinþiþi Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine ºi voi, ca să ºtiþi că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru**!" *(Ezec. 20:20; Isaia 56; Exod 31:13-17)*.

Sabatul care din vechime era sâmbăta ºi nu duminica este valabil pentru toþi creºtinii. Isus însuºi a explicat imutabilitatea celor 10 porunci: "**Să nu credeþi că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul ºi pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile"** *(Matei 5:17-18)*.

A DOUA SOLIE ÎNGEREASCĂ

"**A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!**" *(Apoc 14:8)*.

Expresia Babilon provine de la Babel ºi însemnă *încurcătură (Gen 11:9)*. În Sfânta Scriptură ea este aplicată pentru a arăta **diferite forme false sau religii corupte.**

În Apocalips 17:4-6, Babilonul este simbolizat cu o curvă. În Biblie o femeie desfrânată simbolizează o biserică apostaziată, decăzută *(Ier 3:20; Ezechiel 16:35)*. Această curvă din Apocalips 17:4,5 este "**îmbrăcată cu purpură ºi stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe ºi cu mărgăritare. Þinea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni ºi de necurăþiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: "Babilonul cel mare, mama curvelor ºi spurcăciunilor pământului.**" Profetul declară: "**ªi am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinþilor ºi de sângele mucenicilor lui Isus.**" Despre Babilon se vorbeºte mai departe: "**ª i femeia, pe care ai văzut-o este cetatea cea mare**" (*pe 7 coline, vers 9*) **care are stăpânire peste împărăþii pământului** *(Apoc 17:18)*.

BABILONUL SPIRITUAL

Puterea descrisă aici nu este alta decât **Roma papală**, oraº aºezat pe 7 coline. Purpura ºi stacojiul sunt culorile cardinalilor ºi a episcopilor. Aurul, pietrele preþioase ºi perlele ilustrează bunăstarea ºi bogăþiile nemăsurate ale papalităþii. Despre nici o altă putere nu se poate spune cu atâta dreptate că "**a fost îmbătată de sângele sfinþilor**" ca această biserică care a persecutat într-un mod groaznic pe urmaºii lui Hristos. (*vezi pagina 1, 2*). Marelui Babilon i se atribuie păcatul de "**a adăpa toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!**" Acest pahar îmbătător pe care îl oferă lumii reprezintă **falsa învăþătură,** ca de exemplu liturghia, nemurirea sufletului, chinul veºnic în iad, iertarea prin Maria ºi sfinþirea duminicii. Acestea ºi alte învăþături înrudite cu ele, total nebiblice, le oferă lumii ºi bisericilor care exercită o fatală influenþă asupra fiecăruia.

Avertizarea adresată nouă astăzi "**a căzut Babilonul**" îºi găseºte aplicaþia asupra tuturor bisericilor care odată erau curate, dar care s-au corupt. Ea nu se referă doar la biserica catolică căci ea a existat în stare de corupţie încă de multe veacuri. Babilonul este numit **"mama desfrânatelor.**" Prin **fiicele** ei sunt simbolizate bisericile care păzesc învăţăturile nebiblice ale Romei, (*de ex. sfinţirea duminicii*), deci urmează exemplul ei. Expresia Babilon (*încurcătură*) poate fi aplicată tuturor acestor biserici. Cu toată întunecimea spirituală ºi despărţirea de Dumnezeu în aceste biserici se găseºte încă **majoritatea adevăraţilor urmaºi ai lui Hristos**. Toţi copiii adevăraţi ai lui Dumnezeu care se mai găsesc încă în Babilon vor accepta chemarea îngerului: "**A căzut Babilonul..., ieºiţi din-trânsul poporul Meu**" *(Apoc 18:4)* ºi vor părăsi bisericile decăzute.

A TREIA SOLIE ÎNGEREASCĂ

"**Dacă se închină cineva fiarei ºi icoanei ei, ºi primeºte semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea ºi el din vinul mâniei lui Dumnezeu...**" *(Apoc 14:9-10)*.

Pentru a înţelege această solie trebuie să descifrăm simbolurile aplicate aici.

FIARA

Fiara despre care se vorbeºte aici este descrisă prima dată în Apocalips 13:1-10: "**semăna cu un leopard."** O comparaţie între "*fiară*" ºi *"cornul cel mic"* din Dan 7 (*vezi pagina 1, 2*) ne arată clar că este vorba de una ºi aceeaºi putere: ºi anume despre *papalitate.*

Astfel "cornul cel mic" este unul ºi acelaºi cu "fiara," o putere blasfemiatoare de Dumnezeu *(Apoc 13:6)* care persecută pe creºtini *(Apoc 13:7)* ºi care provine din Roma păgână *(Apoc 13:2)*, domnind timp de 1260 de ani *(Apoc 13:5)*. După acest timp va trebui ca puterea ei de dominaţie să fie luată printr-o "*rană de moarte*" *(Apoc 13:3,10, pg 2 subpunctul 8)*.

Dar această "**rană de moarte**" a papalităţii va trebui să fie vindecată *(Apoc 13:3)*. Aceasta s-a întâmplat în **1929** la încheierea **Pactului de la Lateran**, când Vaticanul a primit un teren ºi un ajutor financiar substanţial precum ºi toate drepturile diplomatice unui stat suveran. Prin diplomaţia lui internaţională ºi puterea financiară pe care Vaticanul ºi-a câºtigat-o la nivel mondial, din acel timp el ºi-a recăpătat puterea ºi influenţa. "*Rana de moarte*" s-a vindecat...

Înainte de a trata "**chipul fiarei**" ºi "**semnul fiarei**", trebuie să observăm "puterea fiarei" din Apocalipsa 13:

FIARA A DOUA

Profetul a văzut: "**ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel**" (Apoc 13:11).

În timp ce fiara anterioară se ridică din "**mare**" sau "**naţiuni ºi limbi**" *(Apoc 17:15)*, această fiară se ridică "**din pământ**". În loc de a uzurpa alte puteri ºi a le lua locul, această naţiune este reprezentată ridicându-se treptat ºi paºnic. De aceea ea nu poate fi găsită între naţiunile zbuciumate ºi războinice ale Europei. Trebuie să fie căutată în partea de vest a pământului. Doar o naţiune a început să se dezvolte în timp ce papalitatea ºi-a pierdut supremaţia în 1798: **Statele Unite ale Americii!**

Coarnele de miel ale fiarei indică tinereţea, neprihănirea ºi blândeţea pe care îl reprezintă caracterul Statelor Unite de atunci: **democraţie ºi libertatea credinţei** (*cele două coarne)* care au fost primele principii ale naţiunii. Creºtinii persecutaţi în Europa de papalitate au emigrat atunci cu miile spre "noua lume:" America. Acesta a fost ora naºterii a SUA. Dar această fiară cu "**coarnele ca a unui miel**" *(SUA)* "**vorbeºte ca un balaur.**" "**Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi** (*papalitatea*) **înaintea ei ºi făcea**